

วันอาทิตย์สัปดาห์ที่ 4 เทศกาลมหาพรต ปี C

ข้อคิดจาก FABC

- ความหมายของการรับการอภัยบาปของชาวคาทอลิก
- เพื่ออธิบายถึงวิถีทางต่างๆ ที่นำเราสู่การรับอภัยบาป เช่น การเป็นทุกข์ เสียใจ ใช้โทษ
- และที่สำคัญ เรื่องการรับศีลอภัยบาปนั้นเป็นหนทางแห่งการรับการอภัยที่สำคัญที่สุด
- สนับสนุนให้มีการกลับใจ การสารภาพบาปเสมอๆ ในชีวิตคริสตชน

บทอ่านจากหนังสือโยชูวาห์ (ยชอ 5:9ก, 10-12)

- หนังสือโยชูวาห์ให้ภาพของชาวอิสราเอลได้รับความรอดพ้น เพราะความช่วยเหลือและพระเมตตาของพระเจ้า พระเจ้าตรัส “วันนี้เราได้ปลดความอดสูเพราะอียิปต์ออกไปให้พ้นจากพวกเจ้าแล้ว” ความหมายคือ การที่พระเจ้าปลดพวกเขาจากอดีตแห่ง “ความเป็นทาส”
- ดังนั้น การตอบสนองคือชาวอิสราเอลฉลองปัสกา “คือการฉลองการผ่านข้ามจากแดนทาส” ในวันที่สี่สิบ เวลาเย็น เพราะสำหรับชาวยิวเวลาเย็นนี้หมายถึงหลังหกโมงเย็นหรือหลังดวงอาทิตย์ตก นั้นหมายความว่า เป็นวันใหม่หลังจากสี่สิบวัน เขาฉลองเทศกาลปัสกา
- เรื่องนี้เข้ากันได้ดีกับความหมายของ “สี่สิบวันของเทศกาลมหาพรต” สำคัญคือการฉลองที่พวกเขาได้หลุดพ้นจากพันธนาการของทาส จากน้ำมือของอียิปต์ เป็นภาพลักษณ์ของการหลุดจากการกดขี่และเป็นทาสนั่นเอง (สำหรับเราคือการหลุดพ้นหรือปลดปล่อยเราจากบาป)

บทอ่านจากจดหมายนักบุญเปาโลถึงชาวโครินธ์ฉบับที่สอง (2 คร 5:17-21)

- นักบุญเปาโลเน้นถึง “การหลุดพ้นจากสภาพเก่า เข้าสู่สภาพใหม่” ของคริสตชน
- โดยเปาโลเน้นว่า สภาพใหม่นี้คือพลังของพระเจ้าที่ทำให้คริสตชนหลุดพ้น สภาพใหม่นี้ที่คริสตชนได้รับจนว่าคริสตชนไม่เหลือสภาพเก่า (บาปและความตายนิรันดร์) อีกต่อไปนั้น คริสตชนได้รับมาจาก “พระเยซูคริสตเจ้า” “ทั้งหมดนี้มาจากพระเจ้า ผู้ทรงให้เราคืนดีกับพระองค์โดยทางพระคริสตเจ้า”
- เปาโลย้ำกับคริสตชนว่า เพราะเราหลุดพ้นจากสภาพของทาสต่อบาปและความตายนิรันดร์ โดยอาศัยความเชื่อ ศีลล้างบาป ในพระเยซูเจ้านี้เองที่ทำให้คริสตชนคืนดีกับพระเจ้า หลุดพ้นจากอำนาจของบาปและความตาย ดังนั้น โดยธรรมชาติแห่งความยินดีเช่นนี้ คริสตชนจึงต้องเป็นผู้ประกาศข่าวดี ประกาศ “ข่าวสารแห่งการคืนดี”
- คริสตชนจึงเป็นดัง “ทูต” สำหรับพระคริสตเจ้า เพื่อให้ทุกคนรอบข้างได้คืนดีกับพระเจ้าเช่นกันด้วย

บทอ่านจากพระวรสารนักบุญลูกา (ลก 15:1-3, 11-32)

- สารของพระวรสารวันนี้คือเรื่องเล่าเปรียบเทียบชั้นเยี่ยมที่สุด พระเยซูเจ้าทรงเล่าให้เราเห็นถึงคุณค่าแห่งพระเมตตาของพระเจ้า “พระบิดาผู้ทรงพระทัยดี”
- เรื่องลูกล้างผลาญ หรือเรื่องบิดาผู้ใจดีนี้มีประเด็นมากมายให้ไตร่ตรอง แต่สิ่งที่จะนำเสนอในอาทิตย์แห่งมหาพรตนี้คือ
 - บิดา ใจดีที่สุด ให้ลูกมากที่สุด แม้สิ่งที่ลูกขอ นั้นขัดกับความรู้สึกตามธรรมชาติและสังคม สมบัติที่ควรให้เมื่อบิดาตายแล้ว ก็ยอมให้เมื่อลูกขอ นอกนั้นเราเห็นว่ารักที่สุด รอคอยลูกมากที่สุด เมื่อลูกล้มเหลวและกลับมา ก็เปิดใจต้อนรับ เห็นลูกก่อนแต่ไกล เป็นฝ่ายวิ่งเข้าไปสวมกอด คินทุทุกอย่างให้ ให้สิ่งที่ดีที่สุด ให้ภัยทั้งหมด ไม่ติดใจกับความผิดของลูกแม้แต่น้อย ดีใจที่สุด เสียใจและเบิกบาน เพราะลูกกลับมา (นี่เป็นภาพลักษณ์ของพระเจ้าพระบิดา พระเยซูเจ้าทรงเล่าให้เราฟัง)
 - ลูกคนเล็ก ละเลยจากบิดา หันหลังให้บิดา ตัดสัมพันธ์ทุกอย่างจากบิดา ออกห่างจากบิดา และเสเพล ผลาญสมบัติของบิดา ตกต่ำจนถึงที่สุดในสภาพที่ห่างไกลจากบิดา จุดเปลี่ยนที่สำคัญคือ “สำนึก คิดถึง เสียใจ พร้อมทั้งจะสารภาพ และตัดสินใจที่จะกลับไปหาบิดา พร้อมกับรู้สถานะที่ควรเป็นของตนคือ เป็นคนใช้ของบิดา” ที่สำคัญที่สุดคือ จากสำนึกสู่การ “ลุกขึ้นกลับไปหาบิดา”
 - ลูกคนโต อยู่กับพ่อแต่ไม่เคยคิดว่าตนเป็นลูก เขาทำงานหนัก ไม่ขัดคำสั่งพ่อ เพราะหวังจะได้รับรางวัล ซึ่งเป็นธรรมชาติและนิสัยของคนใช้ เขาไม่ยอมรับว่าลูกคนเล็กของพ่อเป็นน้องของตนเอง “แต่ลูกคนนี้ของพ่อ” เขาไม่กล่าวว่า “น้องชายของผม” นั้นหมายความว่า เขายอมรับว่า คนนี้เป็นลูกของพ่อแต่ไม่ใช่ของน้องของเขา ความสัมพันธ์ของเขากับบิดา กลับเป็นแบบคนใช้ และความสัมพันธ์กับน้องนั้นไม่สามารถมีอย่างแน่นอน
- พระวรสารตอนนี้ล้ำค่าที่สุดที่เราจะพิจารณาถึง พระเมตตาของพระเจ้า ความดีของพระเจ้า โดยเฉพาะเมื่อเราต้องเข้าใจความหมายเรื่องการให้อภัยบาป การยกโทษความผิด และไม่ติดใจใดๆ กับความผิดของเรา พร้อมทั้งจะรับเราเป็นบุตรของพระองค์
- ที่สำคัญที่สุด ทั้งหมดนี้ พระเยซูเจ้าทรงเป็นผู้ทรงเล่าให้ฟัง พระองค์รู้จักพระบิดาของพระองค์ดีที่สุดอย่างแน่นอน เราจึงสามารถเชื่อมั่น วางใจในพระเจ้าพระบิดาได้อย่างแน่นอน พระองค์เป็นพระเจ้าเปี่ยมด้วยพระทัยกรุณาและมีความรักมั่นคงเสมอ

การไตร่ตรอง

- พี่น้องที่รัก ถ้าเรารู้ว่าพระเจ้าทรงรักเราถึงเพียงนี้ ทำไมเราจะไม่รักกันและกันด้วย ถ้าเรามั่นใจว่าพระเจ้าทรงพระเมตตาเราถึงเพียงนี้ ทำไมเราจะไม่มีความรักเมตตาต่อกันและกันด้วย

- เราเชื่อในพระวาจาของพระเจ้า พระองค์เปิดเผยถึงความเมตตาไร้ขอบเขต ทรงเป็นพระเจ้าที่ปลดเราจากบาปและความตาย จากการเป็นทาสของความเลวร้ายทุกชนิด ทำไมเราจะไม่เข้ามาหาพระองค์
- เราหลายคนอาจกำลังเป็นลูกคนเล็ก ละทิ้งพระเจ้า เลือกลงทางเสเพล เลือกลงทางแห่งความเสี่ยงและละจากพี่น้อง หันไปหาหนทางของตนโดยไม่ได้เหลียวมองพระเจ้าและพี่น้องพี่น้องคริสตชน หรือแม้ว่าจะเป็นคนในครอบครัวหรือสังคมเดียวกัน บางทีอาจเป็นเรากี่ก็ได้ที่ไกลพระเจ้ามานาน ใช้ชีวิตในที่ห่างไกลจากความดีและความเป็นบุตรของพระเจ้า หรือไปเป็นทาสรับใช้ความชั่วร้าย สิ่งใดๆ ที่ตรงข้ามกับความดีของพระเจ้า พี่น้องที่รัก (ความจริงต้องเรียกว่าเป็น น้องๆ ที่รัก) อาจเป็นเวลาดีที่สุดในการมหาพรตที่เราจะสำนึก กลับใจ และกลับบ้านกลับมาสู่ความเป็นคริสตชนที่ดี เป็นลูกที่ดีของพระเจ้า โดยอาศัยศีลกายบาป และถ่อมตนใช้โทษบาป
- เราหลายคนอาจกำลังเป็นลูกคนโต ดูเหมือนไม่ได้หายไปไหน ไม่ได้ไกลจากวัด จากพระเจ้า แต่บางทีเราอาจจะไม่ได้อยู่อย่างที่มีสำนึกว่าเราเป็นลูกของพระเจ้า บางทีเราอาจเป็นคริสตชนที่ทำดีทุกอย่างเพื่อหวังสวรรค์ โดยลืมไปว่าสวรรค์หรือชีวิตนิรันดร์นั้นเราได้รับเสมอมาตั้งแต่วันที่เรารับศีลล้างบาปแล้ว เราเป็นลูกของพระเจ้า เป็นชาวสวรรค์แล้ว ซึ่งอันที่จริงชีวิตประจำวันนั้นต้องดำเนินไปด้วยสำนึกและการกระทำที่เหมาะสมว่าเราเป็นชาวสวรรค์เสมอต่างหาก และเราอาจจะมุ่งแต่ตนเองจนลืมไปว่าคนรอบข้างที่เป็นลูกของพระเจ้านั้นก็เป็นน้องของเราด้วย พี่น้องที่รัก (ความจริงต้องเรียกว่าเป็น พี่ๆ ที่รัก) อาจเป็นเวลาดีที่สุดในการมหาพรตที่เราจะสำนึก รู้ตัวว่าเราเป็นบุตรของพระเจ้า และมีน้องๆ มากมายที่เราต้องกลับไปหากลับไปสู่ความรักและความเห็นใจ ยอมรับ โดยอาศัยศีลกายบาปและการถ่อมตนยอมรับความจริงของคนอื่น และที่สำคัญยอมรับความจริงของพระเจ้าว่าพระองค์เป็นพระบิดา
- พี่น้องที่รัก พระเจ้าพระบิดาของพระเยซูเจ้าคือ “พระบิดา” ของเราทุกคน เราทุกคนต่างเป็นน้องของพระเยซูเจ้า และเราทุกคนต่างก็เป็นพี่น้องกันไม่ใช่หรือ มนุษย์โลกต้องการข่าวดีนี้ เราจึงต้องประกาศความดีของพระเจ้า ประกาศความรักและความเป็นพี่น้องของมนุษย์ทุกคนไม่ใช่หรือ
- สุขสันต์วันพระเจ้า สุขสันต์ที่เราแน่ใจ เชื่อ ว่าเราทุกคนเป็นบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระเมตตาสูงสุด และเราทุกคนเป็นพี่น้องกัน บางทีเมื่อกลับไปบ้านวันนี้หลังจากฟังพระวาจานี้ เราต้องกลับไปสู่การคืนดีกับพี่น้องอย่างจริงจังเสียที่ไม่ใช่หรือ พระเจ้ารักเราให้อภัยเราเสมอ และพระองค์เรียกร้องให้เราประกาศความดีของพระองค์ พ่อคิดว่าเราทุกคนต้องเป็นดังคริสตชนที่โครีนธ์ คือ “เป็นทูต” แห่งความรักและสันติ การคืนดี ประกาศว่าพระเจ้า โดยทางพระเยซูคริสตเจ้า และในพระจิตเจ้า เป็น “พระบิดาผู้ใจดี” ของมนุษย์ทุกคน ประกาศด้วยกิจการแห่งการให้อภัยและความรักและการยอมรับว่า ทุกคนเป็นลูกของพระ และเป็นพี่น้องของเรา ถ้าเป็นเช่นนั้นโลกนี้ก็เป็นสวรรค์ ณ แผ่นดินแล้ว